

Životopis

BEDŘICH MUSIL

„Potřebujeme vzdělanou společnost, protože jiná cesta není.“

Pro Příběhy našich sousedů zpracovali: Nikola Racková, Michaela Jírová, Viktorie Šoltésová a Matěj Pánek pod vedením Mgr. Markéty Ketnerové

Bedřich Musil se narodil 30. července 1967 v Jindřichově Hradci. Do šesti let bydlel s dědečkem a s babičkou v Jindřichově Hradci, potom se přestěhoval do Jihlavy, kde bydlel s maminkou.

„Babička s dědou byli strašně vzácní lidé a já vždycky s nadsázkou říkám, že co je ve mně dobrého, mám od babičky a od dědy.“

Bedřich Musil nikdy žádný velký milovník školy nebyl, ale učení mu šlo celkem dobře. Ze školy má ale také spoustu přátelství, která přetrvávají dodnes, takže s odstupem času vzpomíná na školu rád.

Od svých šesti let hrál v Horáckém divadle a chtěl se hlásit na konzervatoř do Brna, ale protože jeho obor měl být otevřen až za 2 roky, šel na textilní průmyslovku v Heleníně, kde studoval také jeho otec. Byl přesvědčený, že potom přestoupí na konzervatoř, ale jeho plány zardila láska. Na střední škole měl s kamarády kapelu, a jelikož chodili jinak oblékáni a byli jinak ostříhaní, než si učitelé přáli, měli z toho někdy problémy. Bylo mu dokonce naznačeno, že kdyby se chtěl náhodou hlásit na vysokou školu, pan ředitel mu žádné doporučení nedá. A v té době, jestliže jste neměli doporučení, ani vás k přijímačkám nepustili. Takže místo studování na jeho vysněné DAMU, šel pracovat do fabriky.

„Nedělal jsem žádný blbosti, ale stačilo trochu změnit vzhled a měl jste problém.“

Po 17. listopadu se přidal k demonstracím v Jihlavě, na kterých vystoupil i se svými proslovy. Zapojil se do Občanského fóra (OF) a pomáhal šířit informace o jejich požadavcích vůči totalitní moci komunistů, když vylepoval plakáty nebo jezdil na setkání s lidmi v továrnách a okolních obcích.

„Nikdy jsme nevěděli, jestli dostaneme po "čuni" nebo ne. Jen jsme se snažili dát lidem pravdivé informace, které se k nim nedostali.“

Momentálně pracuje v rádiu a věnuje se mediální výchově. Vzdělává učitele i studenty v oblasti mediální gramotnosti.

„Snažím se dělat věci, které mám rád, které mě baví a už několik let se mi to daří. A už tenhle samotný fakt mě naplňuje uspokojením, protože dělat to, co člověka naplňuje a baví je jedna ze základních věcí, aby byl šťastnej.“